

Rozjímanie na piatok vo vianočnom období

Rozjímanie na piatok vo vianočnom období (2. januára). Navrhované témy sú: ústredné postavenie Ježiša Krista: „Zostaňte vo mne“; zjednotenie s Kristom; Krstiteľ, vzor nasledovania Pána.

ZAČALI SME NOVÝ ROK. Ježiš Kristus je Pánom času, dejín a my chceme, aby bol stredobodom nášho života. Začala sa nová etapa lásky, služby, kráčania po ceste v jeho prítomnosti. Tešíme sa, že aj tento rok „sa bude všetko stále viac a viac točiť okolo

jeho Osoby“[1]. Príchod Mesiáša „je kvalitatívne najdôležitejšou udalosťou v celých dejinách, ktorej dáva svoj konečný a plný zmysel“[2]. Napĺňa naše dni a celú existenciu kresťana. V týchto prvých dňoch využívame príležitosť zveriť jeho božskej Prozreteľnosti nádeje a očakávania, ktoré máme v začínajúcom sa roku.

Ústredné postavenie Ježiša Krista formuluje sám Ježiš v Jánovom evanjeliu slovami „zostaňte vo mne“. Milovaný učeník je prítomný vo večeradle vedľa Pána a tam z jeho úst počul tento výraz: „Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia“ (Jn 15, 5). Najmladší z apoštolov píše svoje evanjelium ako posledný: mal viac času premýšľať o Kristovom tajomstve a dozrievať v ňom. A aj po mnohých rokoch ho ozvena týchto slov stále pohýna. Preto v prvom z jeho listov, ktorý dnes čítame v liturgii slova,

nachádzame rovnaký výraz: „Ak vo vás zostane to, čo ste počuli od začiatku, zostanete aj vy v Synovi a v Otcovi“ (1 Jn 2, 24). To sa deje medzi viničom a ratoľami: dostávajú z neho všetok svoj život, bez neho postupne strácajú silu.

Zostať, „to slovo, ktoré je Pánovi také drahé, že ho mnohokrát zopakuje... Ak zostaneš v Pánovi, v Pánovom slove, v Pánovom živote, budeš učeníkom“[\[3\]](#). Ježiš chce spojiť svoj život s naším, ba priam ho zlúčiť. Zostať v ňom znamená žiť pre neho, s ním a v ňom. Svätý Ambróz povedal: „Zbierajte Kristovu vodu (...). Naplňte si touto vodou svoje vnútro, aby sa vaša pôda dobre zvlhčila (...); a keď sa raz naplníte, budete polievať iných“[\[4\]](#).

PRE KREŠŤANA „žiť je Kristus. A ak niekedy kvôli slabosti, únave alebo mnohým životným okolnostiam stratíme túto skutočnosť zo zreteľa, On na nás vždy čaká“[5]. Svätý Josemaría vyjadril túto potrebu zjednotenia s Kristom týmito slovami: „Nasledovať Krista -*venite post me et faciam vos fieri piscatores hominum* (Mt 4, 19) - je naše povolanie. A nasledovať ho tak tesne, že žijeme s ním ako prvých Dvanásť; tak tesne, že sa s ním stotožňujeme, že žijeme jeho život, až príde čas, keď už nebudeme klásť žiadne prekážky, keď budeme môcť povedať so svätým Pavlom: *Už nežijem ja, ale žije vo mne Kristus* (Gal 2, 20)“[6].

Počas vianočných dní, keď rozjímame o Dieťati ležiacom v chudobných jaslách, obklopenom láskou Márie, Jozefa a teplom niekoľkých zvierat, mu prejavujeme svoju túžbu po láske a spojení s ním. Ak obrátíme svoje oči k nemu,

takému malému a zároveň Kráľovi vesmíru, budeme sa cítiť sladko pobádaní, aby sme počas tohto nového roka, počas celého života, pevne vytrvali v úlohe stotožniť sa s ním: „Milujme Krista, hľadajme vždy jeho blízkosť a všetko ťažké sa nám bude zdať ľahké“[7].

Raz na Vianoce svätý Josemaría povedal nášmu Pánovi o svojej túžbe po spojení a láske: „Ó, Ježišu,“ povedal som mu, „chcem byť ohňom šialenstva Lásky! Chcem, aby už len moja prítomnosť stačila na to, aby svet na míle ďaleko horel neuhasiteľným ohňom. Chcem vedieť, že som Tvoj (...). Trpieť a milovať. Milovať a trpieť. Nádherná cesta! Trpieť, milovať a veriť: viera a láska. Petrova viera. Jánova láska. Pavlova horlivosť. Oslovi zostávajú ešte tri minúty zbožštenia, dobrý Ježišu, a prikáž... aby si mu dal viac horlivosti ako Pavlovi, viac lásky ako Jánovi, viac viery ako Petrovi:

Posledné želanie: Ježišu, nech mi nikdy nechýba Svätý Kríž“[8].

JÁN KRSTITEĽ SA opäť objavuje v dnešnom evanjeliu, tak ako počas adventu. Chrámová vrchnosť posielala kňazov a levitov na druhú stranu Jordánu, aby sa ho opýtali: „Kto si ty?“ (Jn 1, 19). Obťažovali ho mnohými otázkami s úmyslom zahnať ho do kúta: Si Mesiáš, si Eliáš, si prorok? „Čo o sebe hovoríš?“ (Jn 1, 22). Krstiteľove odpovede nám hovoria o niekom, kto má Božiu vôľu ako horizont svojho života. „Ja som hlas volajúceho na púšti“ (Jn 1,23). Mojm jediným poslaním – prichádza im povedať – je pripraviť Izrael na prijatie Vykupiteľa z celého srdca.

Zotrvať v Ježišovi Kristovi znamená byť s ním v spoločenstve: mať Ježiša prítomného v našom

rozume, v našej vôli, v našom srdci, v našich skutkoch. Najzrejmjším dôkazom *zotrývania* v Ježišovi Kristovi je zachovávanie jeho slov a prikázaní; on sám nám povedal, že kto tak robí, „zostáva v Bohu a Boh zostáva v ňom“ (1Jn 3, 24). Prosíme Pána o dar, aby každý z nás a všetci kresťania dýchali evanjeliom. Teraz, pred Dieťaťom Ježišom, môžeme podľa slov svätého Josemaríu pokračovať v našej osobnej skúške: „Sme odhodlaní starať sa o to, aby náš život slúžil ako vzor a poučenie pre našich bratov a sestry, pre našich rovesníkov, pre ľudí? Sme odhodlaní byť druhými Kristami? Nestačí to povedať našimi ústami. Ty – pýtam sa každého z vás a pýtam sa aj seba – ty, ktorý si tým, že si kresťanom, povolaný byť druhým Kristom, zaslúžiš si, aby sa o tebe opakovalo, že si prišiel, *facere et docere*, robiť veci ako Božie dieťa, pozorné na vôľu svojho Otca, aby si tak mohol viesť všetky duše k účasti na dobrých,

vznešených, božských a ľudských veciach vykúpenia? Žiješ Kristov život, vo svojom bežnom živote uprostred sveta?“[9].

Tešíme sa spolu s Pannou Máriou, ktorá s radosťou drží v náručí Spasiteľa, plod jej najvernejšieho počúvania Božej vôle. Skrze ňu sa „Slovo stalo telom a prebývalo medzi nami“[10]. Prosíme ju, aby nám „nechýbala viera, odvaha a smelosť plniť vôľu nášho Ježiša“[11].

.....

[1] Fernando Ocáriz, *List 14-II-2017*, bod 8.

[2] Benedikt XVI, *Homília*, 31-XII-2006.

[3] František, *Homília*, 1-IV-2020.

[4] Svätý Ambróz, *List 2, 4* (PL 16, 880).

[5] Fernando Ocáriz, *List 5-IV-2017*.

[6] Svätý Josemaría, *En diálogo con el Señor*, meditácia “Vivir para la gloria de Dios”, 1b.

[7] Svätý Hieronym, *List 22*, 39.

[8] Svätý Josemaría, *Poznámky*, deň Svätých Neviniatok, 28-XII-1931.

[9] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 21.

[10] Liturgia hodín, večery 2. januára, krátke responzórium.

[11] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 497.